

Rapport

Rapport over een klacht over de politie, Landelijke Eenheid, voorheen het Korps Landelijke Politiediensten.

Datum: 30 december 2013

Rapportnummer: 2013/214

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de politie heeft nagelaten een gedegen onderzoek te verrichten naar de oorzaak van het ongeluk dat hij met de auto heeft gehad.

Algemeen

Wie betrokken is geweest bij een verkeersongeval kan daar vaak nog wel een poosje de lichamelijke en geestelijke naweeën van ondervinden. Het is dan in elk geval prettig als althans de eventuele materiële schade vlot kan worden afgehandeld. Daarvoor is het soms nodig dat men aan de verzekeraar een proces-verbaal overhandigt dat de politie heeft opgemaakt. Anders kan het zijn dat men met lege handen achterblijft.

Verzoeker

Op 6 september 2010 werd verzoeker, rijdend op de A15 richting Rotterdam, linksachter aangereden door een vrachtwagen. Het was maar een tikje, maar verzoekers auto belandde in een spin, werd nog eens geraakt door de vrachtauto en kwam vervolgens tot stilstand op de linker rijstrook. Verzoeker is uit de auto gekropen en op de middenberm gaan liggen; hij kon zich niet meer bewegen en ook niet meer praten. Op de vluchtstrook zijn twee vrachtauto's gestopt om te helpen, waaronder degene die verzoekers auto had aangereden. Ook een mevrouw was gestopt om verzoeker bij te staan. Daarna arriveerden politie en ambulance en is verzoeker per brancard naar het ziekenhuis afgevoerd. Hij kreeg van de politie een papiertje met de naam en adres van het takelbedrijf voor zijn auto en een opgevouwen schadeformulier mee.

Verzoeker mocht dezelfde dag het ziekenhuis weer verlaten. Eenmaal thuis bekeek hij het schadeformulier en zag hij dat alleen de NAW gegevens (Naam, adres en woonplaats) van de vrachtwagenchauffeur waren ingevuld en diens kenteken, verder niets: niets over de oorzaak van het ongeluk en geen getuigenverklaringen. Verzoeker heeft de politie gebeld om te achterhalen wat er over het ongeluk bekend was, maar bij de politie wist men van niets, men kon geen registratie vinden. Er was ook geen proces-verbaal opgemaakt van het gebeurde. Verzoeker wilde graag de schade aan zijn auto vergoed krijgen van de verzekering, maar zijn rechtsbijstandverlener liet hem weten verder niets te kunnen doen zonder proces-verbaal. Na zes maanden kreeg verzoeker een brief van de verzekeraar van de vrachtwagenchauffeur dat men hem aansprakelijk achtte voor het ongeval omdat hij plotseling van richting zou zijn veranderd; verzoeker ontkent dit met klem. Uiteindelijk hebben noch verzoekers verzekeraar noch de verzekeraar van de vrachtwagenchauffeur

iets uitgekeerd.

Het hele gebeuren zit verzoeker helemaal niet lekker; hij heeft er nog altijd veel last van en hij is vast van plan om op zoek te gaan naar bewijs van wat er die zesde september heeft plaatsgevonden. Hij belt nogmaals alle instanties af maar wordt daar niets wijzer van. Daarom dient hij op 30 mei 2011 een klacht in bij de politie. Dan blijkt dat er nergens iets is vastgelegd over het ongeval. Later volgt iets meer duidelijkheid, maar uiteindelijk is verzoeker met het indienen van een klacht niets opgeschoten en blijft hij met lege handen achter.

Politie

Naar aanleiding van verzoekers klacht gaat de politie op zoek naar informatie over het ongeval. Al snel komt de politie erachter dat er niets te vinden is in het politiesysteem van het toenmalige Korps Landelijke politiediensten (KLPD; thans Landelijke Eenheid); ook bij de landelijke alarmcentrale 112 was er geen meldkaart en kon de melding niet meer worden achterhaald. Verzoeker kreeg het advies om zelf nog navraag te doen bij onder meer de ambulance dienst; als hij nadere informatie had die verder onderzoek mogelijk zou maken, mocht hij weer contact opnemen.

Na interventie door de Nationale ombudsman is de klachtbehandeling in augustus 2011 weer opgepakt.

Navraag levert op dat de melding van het ongeval is geregistreerd door de regiomeldkamer Rotterdam-Rijnmond, maar verdere informatie ontbreekt. Daarom wordt aangenomen dat de KLPD de zaak heeft afgehandeld. Dit vermoeden wordt bevestigd door nadere bestudering van een kopie van het Europese schadeformulier, ditmaal compleet, dat verzoeker nadat de klachtbehandelaar van de politie hem opnieuw had uitgenodigd voor een gesprek, heeft overhandigd. Het heeft al met al erg lang geduurd voordat werd vastgesteld dat medewerkers van de KLPD bij de aanrijding ter plaatse waren geweest. De politiechef van de Landelijke eenheid heeft verzoeker daarvoor excuses aangeboden en acht de klacht gegrond voor zover geen melding is gemaakt in de Basis Voorziening Handhaving (BHV). De klacht dat niet zorgvuldig is gehandeld door het niet verrichten van een technisch onderzoek en het niet opmaken van een proces-verbaal acht de politiechef niet gegrond en over het onzorgvuldig handelen voor zover dit het opsporen en horen van eventuele getuigen betreft, onthoudt de politiechef zich van een oordeel.

Daarnaar gevraagd stelt de politiechef dat het ongeval had moeten worden behandeld als bedoeld onder 3.3.2. van de Aanwijzing verkeersongevallen (zie Achtergrond). Verzoeker is na het ongeval, waarbij twee bestuurders waren betrokken, immers per ambulance naar het ziekenhuis vervoerd. Er had dus in principe een proces-verbaal moeten worden

opgemaakt. Als later zou blijken dat er alleen sprake was van licht letsel en dat behandeling in het ziekenhuis niet nodig was, kon daarvan alsnog worden afgezien. Dat houdt echter wel in dat alle benodigde gegevens moeten worden vastgelegd om zo nodig een proces-verbaal te kunnen maken. Nu dat niet is gebeurd – en daarbij doet het er in principe niet toe of dit een proces-verbaal had moeten zijn of een kenmerkenregistratie – acht de politiechef de klacht op dit punt gegrond.

Of in dit geval een proces-verbaal had moeten worden opgemaakt is door gebrek aan informatie niet meer te achterhalen, aldus de politiechef. Datzelfde geldt ook voor het maken van een situatieschets of het noteren van eventuele verklaringen van getuigen. Voor wat betreft het bestaan van getuigen staan de verklaringen van verzoeker en politie overigens tegenover elkaar. Daarnaast gevraagd geeft de politiechef te kennen dat, als één van de bij een ongeval betrokkenen vanwege letsel niet in staat is om een Europees schadeformulier in te vullen, de politie er dan minimaal voor moet zorgen dat de betrokkenen in bezit komen van elkaars gegevens ten behoeve van de schade-afwikkeling.

De politiechef merkt nog op dat een proces-verbaal van een aanrijding waarbij partijen elkaar over en weer verwijten verkeerd te hebben gehandeld, doorgaans leidt tot seponering als er geen sprake is van getuigen die de lezing van één van de partijen bevestigt. Ook als de zaak wel was gerapporteerd en indien nodig proces-verbaal was opgemaakt, is het nog maar zeer de vraag of dit van invloed zou zijn geweest op de schuldvraag. In dergelijke gevallen is verhaal van de schade op de tegenpartij doorgaans niet mogelijk, aldus de politiechef.

Beoordeling

Het vereiste van een goede voorbereiding houdt in dat de overheid actief informatie verwerft. Dat betekent in het geval van een verkeersongeval dat als de situatie daartoe aanleiding geeft, onderzoek moet worden gedaan en een proces-verbaal moet worden opgemaakt. Wanneer dat vereist is, is nader beschreven in de Aanwijzing verkeersongevallen: in deze aanwijzing wordt bepaald in welke gevallen bij een verkeersongeval een proces-verbaal moet worden opgemaakt. Dat moet bijvoorbeeld als iemand bij het ongeval zodanig lichamelijk letsel dat daaruit tijdelijke ziekte of verhindering in de uitoefening van de normale bezigheden ontstaat, tot gevolg heeft.

Verzoeker was er na het ongeval zodanig aan toe dat hij per ambulance naar het ziekenhuis moest worden vervoerd. In zo'n geval moet in beginsel dan ook proces-verbaal worden opgemaakt. Dat kan alleen achterwege blijven als al snel blijkt dat er in feite weinig aan de hand is. Om die afweging naderhand te kunnen maken, is het wel nodig dat op zijn minst alle relevante informatie wordt verzameld en geregistreerd. Dat is in dit geval niet gebeurd: er is geen onderzoek gedaan en er is zelfs geen melding gemaakt van het ongeval. De politiechef heeft dit alles ook beaamd.

De gedraging is dan ook niet behoorlijk.

Het ontbreken van de nodige informatie heeft voor verzoeker ook een financieel staartje gekregen: wegens het ontbreken hiervan krijgt hij de schade die hij heeft ondervonden niet vergoed. Nu stelt de politiechef dat het nog maar zeer de vraag is of, ook als de zaak wel was gerapporteerd en indien nodig proces-verbaal was opgemaakt, dit van invloed zou zijn geweest op de schuldvraag. Dat moge zo zijn, maar vast staat dat het ontbreken van een proces-verbaal en enige vorm van onderzoek en informatievastlegging in elk geval verzoekers kansen op vergoeding tot nul hebben gereduceerd. Dit brengt de Nationale ombudsman ertoe een aanbeveling te doen.

Conclusie

De klacht over de gedraging van de Landelijke eenheid politie is gegrond wegens strijd met het vereiste van een goede voorbereiding.

Aanbeveling

De Nationale ombudsman geeft de politiechef van de Landelijke eenheid in overweging om met verzoeker in gesprek te gaan met het doel om samen te komen tot een redelijke vergoeding om de schade die hij wegens de nalatigheid van de politie heeft geleden te compenseren.

Informatieoverzicht

Klacht van 27 mei 2011 bij de politie;

Interne klachtbehandeling politie; met o.a. verslagen van gesprek met verzoeker en van de betrokken politieambtenaren

Klachtbehandeling door de Klachtencommissie KLPD; verslag van de hoorzitting en advies;

Reactie politiechef van 24 november 2011

Verzoekschrift van 21 september 2012;

Standpunt politiechef van 18 februari 2013.

Achtergrond

Aanwijzing verkeersongevallen 2009A026

3.3.2. Lichamelijk letsel/dood

Wanneer het verkeersongeval de dood, zwaar lichamelijk letsel of zodanig lichamelijk letsel dat daaruit tijdelijke ziekte of verhindering in de uitoefening van de normale bezigheden ontstaat, tot gevolg heeft, wordt proces-verbaal ter zake artikel 6 WVV 1994 opgemaakt. (...) .